

Bilag 2 Regnbuepladsen, oversigt over høringssvar og øvrige bemærkninger

Høringssvar fra berørte parter

Svar nr.	Navn	brevdato
1	Kristensen Properties A/S, Rådhuspladsen 75, 1550 København V	6. marts 2014
2	C.W. Obel Ejendomme A/S, Vestergade 2C, 1456 København K	7. marts 2014
3	C.W. Obel Ejendomme A/S, supplerende oplysninger	19. marts 2014
4	Spar Nord, Rådhuspladsen 75, 1550 København V	11. marts 2014
	Øvrige bemærkninger	
	Niels Arne Fischer, Otto Mønstedts Gade 1, 1571 København V	28. februar 2014
	Peter Hyldekær, Danish Institut for Study Abroad, Vestergade 7, København K	3. marts 2014

Swav nr. 1

kristensen properties

vejnavn@tmf.kk.dk
Københavns Kommune
Teknik- og Miljøforvaltningen
Vejnavnenævnet
Postboks 432
Njalsgade 13
DK-2300 København

6. marts 2014
JVS

Deres sagsnummer: 2014-0039620 - Høring vedr. navngivning / navneændring af Rådhuspladsen 75-77

Vi har modtaget jeres skrivelse omkring navngivning af pladsen ved ovenstående adresser. Som lejer i ejendommen på Rådhuspladsen 75, er vi meget imod en adressenavneændring.

Dette begrundes med, at vi er en international virksomhed og vi mener det har stor betydning for vores forretningsbetingelser, at vi har adresse på Rådhuspladsen. Derudover vil det skabe forvirring hos mange af vores investorer, som kommer på kontoret.

Vi betragter det som et stort tab af goodwill for vores virksomhed. Rådhuspladsen er i alle byer og ikke mindst i en hovedstad at betragte som en prestigeadresse.

En navneændring vil i øvrigt påføre vores virksomhed betydelige omkostninger og ressourceforbrug i forbindelse med ændring af kontaktmateriale, salgs- og markedsføringsmateriale, information til kunder, samarbejdspartnere, leverandører mv.

Vi mener derfor, at den foreslåede adressenavneændring ikke kan og bør vedtages og gennemføres.

Med venlig hilsen
Kristensen Properties A/S

Jakob Venø Schougaard
jvs@kristensenproperties.com

Svar nr 2.

Københavns Kommune
Teknik- og Miljøforvaltningen
Center for Byplanlægning
Njalsgade 13
2300 København S

C.W. Obel Ejendomme A/S

7. marts 2014

Ejendomsnr.: 1-384

Sendes via e-mail vejnavn@tmf.kk.dk og via post.

Deres sagsnummer: 2014-0039620

Høring vedr. navngivning / navneændring af Rådhuspladsen 75-77

Det er med meget stor beklagelse, at vi har modtaget høringsskrivelse dateret 28/2-2014 vedrørende navneændring af ovennævnte adresse. Som ejendomsejer af Rådhuspladsen 75, er vi meget imod en navneændring, som er konsekvensen af den foreslåede navngivning af det nyrenoverede areal udenfor vores ejendom. Vi vil få et ikke uvæsentligt værditab på vores ejendom, og ser kommunens handling som skadende mod beboer, lejer og ejer på en af byens mest markante adresser.

Tab af værdi

Den umiddelbare konsekvens for os vil være et betydeligt værditab. Tabet af værdien på vores ejendom vil dels være begrundet i, at lejere vil betragte en adresse på Rådhuspladsen som en værdi og derfor positivt tilvælge en Rådhuspladsadresse. Dette vil afspejle sig i et højere lejeniveau og kortere tomgangsperioder. Vores lejere kan risikere at have samme goodwilltab i deres virksomheder. Rådhuspladsen er i alle byer, og ikke mindst en hovedstad, at betragte som en liebhaver adresse, med den dertil relaterede goodwillværdi.

Øvrige omkostninger

En navneændring vil desuden for såvel C.W. Obel Ejendomme A/S som vores lejere medføre direkte omkostninger i forbindelse med ændring af kontorartikler, kontaktmateriale, salgs- og markedsføringsmateriale, information til kunder, samarbejdspartnere, leverandører mv.

Alternativ løsning

I stedet for at ændre postadressen for Rådhuspladsen 75-77 skal vi kraftigt opfordre til, at ejendommens/beboernes/virksomhedernes postadresser fastholdes.

Ønsker kommunen så samtidig at ændre pladsens navn, kan det fortsat lade sig gøre, men postadresserne bør bevares.

Er dette ikke muligt på grund af post-/adresseringsregler, så må pladsen fortsat hedde Rådhuspladsen. Dette kan ikke være en undskyldning for at påføre private virksomheder betydelige tab.

At gennemtvinge en adresseændring til stor skade for beboere, virksomheder og ejendomsejere med betydelig økonomisk tab til følge for alle, kan kun ses som en meget negativ handling mod virksomheder og ejendomsejere, der har investeret betydelige midler netop fordi adressen er "Rådhuspladsen".

Vi håber Københavns Kommune i stedet vil vælge at fortsætte den erhvervsvenlige linie, kommunen har fulgt i de senere år, og som vi har investeret i tillid til.

Med venlig hilsen

Torben Black
Adm. direktør

Svar nr. 3.

Københavns Kommune
Teknik- og Miljøforvaltningen
Center for Byplanlægning
Njalsgade 13
2300 København S

C.W. Obel Ejendomme A/S

19. marts 2014

Ejendomsnr.: 1-384

Sendes via e-mail vejnavn@tmf.kk.dk og via post.

Deres sagsnummer: 2014-0039620

Høring vedr. navngivning / navneændring af Rådhuspladsen 75-77, København

Supplerende oplysninger til vort brev af 7. marts 2014

I vort høringssvar dateret den 7. marts 2014 foreslår vi en alternativ løsning, hvor pladsen navngives og i folkemunde får et nyt navn, men hvor beboernes / virksomhedernes meget vigtige adresse på Rådhuspladsen 75-77 fastholdes.

Vi skal i den forbindelse henlede opmærksomheden på, at det er præcist samme løsning, der er gældende - og som i praksis fungerer fint - for Strøget. Strækningen mellem Rådhuspladsen og Kgs. Nytorv kaldes i folkemunde Strøget, men beboernes / virksomhedernes adresse er Frederiksberggade, Østergade osv. Det fungerer fint til alles tilfredshed og er præcist samme løsning, vi foreslår for Rådhuspladsen 75-77.

Vi skal afslutningsvis igen opfordre Københavns Kommune til at finde en for alle parter fair løsning.

Med venlig hilsen

Torben Black
Adm. direktør

Svar nr. 4

Modt. Borgmesteren

13 MRS. 2014

Københavns Kommune
Teknik- og Miljøforvaltningen
Center for Byggeri
Københavns Rådhus
1599 København V.

11. marts 2014
th/amr
J. NR. 07101003

Vedr.: Høring i forbindelse med navngivning af plads ud for adresserne Rådhuspladsen 75 og 77

Spar Nord Bank A/S har modtaget Københavns Kommunes skrivelse af 28. februar 2014 vedrørende ovennævnte med en svarfrist på 2 uger.

Jeg henviser til pengeinstituttets tidligere skrivelser til kommunen vedrørende samme emne af henholdsvis 22. februar 2013, 12. april 2013 og 6. august 2013, idet jeg vedlægger kopi af skrivelserne, og idet indholdet fastholdes.

Høringsskrivelsens udformning er i sig selv tendentiøs og ukorrekt.

Borgerrepræsentationens beslutning af 6. februar 2014 er ugyldig, idet den er truffet uden afholdt høring og uden en medfølgende saglig begrundelse, ligesom beslutningen som sådan savner hjemmel i lovgivningen, alt jævnt før nedenfor.

Der er ikke tale om "navngivning af plads".

Det kommunen ønsker er at ændre navn på en del af en historisk plads - Rådhuspladsen - til et intetsigende fantasinavn uden nogen som helst relation til området eller personer i

det danske eller københavnske miljø. Jeg skal vende tilbage hertil - men navnet er at side-stille med Solskinspladsen, Regnvejrpladsen, Blæsepladsen eller andre beskrivelser af naturfænomener. Glædeligt er det dog, at det ikke er det gamle soltegn fra midten af forrige århundrede, der er bragt i spil.

Det forekommer pinligt og useriøst, at et så stort flertal i Borgerrepræsentationen bakker op om denne intetsigende naturbeskrivelse blot fordi, den tilsyneladende - af visse minoritetsgrupper - er knyttet til en bestemt seksuel observans.

Pladsen i form og størrelse, som den foreligger, har altid set således ud.

Der er intet ændret udover, at bilkørslen på pladsen er blevet indskrænket.

I andre byer af en vis størrelse er man sjældent i tvivl om, hvor man befinder sig, når man f.eks. er på "Place de Hotel de Ville" eller "Rathausplatz". Således skal det naturligvis også være i København.

Det angives i høringsskrivelsen, at formålet med at fastsætte vejnavne er, at det skal være let at finde vej.

Det er selvforklarende, at det foreslåede/besluttede "Regnbuepladsen" er direkte misvisende og uanvendeligt, idet det repræsenterer en i vejsmæssig sammenhæng kunstig og uanvendelig beskrivelse. Det er lige så umuligt at anvende som at finde skatten for enden af regnbuen.

Det fremstår derfor som en direkte modsætning til bekendtgørelsens ønske om, at adressen skal "afspejle den adgangsgivende vej".

I hvilken ende af regnbuen skal man påbegynde sin søgen?

Begrundelsen for forvaltningsakten må således som høringsskrivelsen læses være henvisningen til de homoseksuelle miljøer i San Francisco! Der er ikke redegjort nærmere herfor. Der er i høringsskrivelsen sporadisk anført postulater, som angiveligt kun en meget lille del af befolkningen er bekendt med.

Hvoraf fremgår det, at Regnbuepladsen har tilknytning til LGBT-miljøet, og hvad skulle det indebære, såfremt dette måtte være rigtigt?

Hvoraf fremgår, at Regnbuepladsen har relation til regnbueflaget? For mig personligt er regnbueflaget relateret til en folkestamme i Sydamerika, der har eksisteret i over 500 år (inkaerne).

Hvad har "Priden i San Francisco i 1978" med Danmark, København eller Rådhuspladsen at gøre?

Hvad har mordet på Harvey Milk med Danmark, København eller Rådhuspladsen at gøre?

Jeg finder det storsindet, at Københavns Kommune gerne vil vise respekt for den anførte seksuelle minoritetsgruppe, men det skal ikke ske ved at save Danmarks fornemmeste plads i stumper og stykker.

Tidligere politiker, Bondams tanker og ideer kan og bør måske følges, men som af ham skitseret da ved åbning af nye veje og/eller nye pladser, der ikke i forvejen har århundrede gamle navne, velfungerende i anvendelse og brug.

Jeg vedlægger artikel fra 11. juni 2013 (Jan Monrad, Ekstra Bladet), hvoraf det fremgår, at konsekvensen af den useriøse beslutning kan være et fremtidigt ønske om f.eks. "Benamputeredes Boulevard" eller det der kunne være en endnu mindre minoritet!

Sagen er, at der ikke er nogen saglig grund til, at en del af Rådhuspladsen pludselig nu efter flere hundrede år skulle ændre navn.

Københavns Kommune bør fastholde denne saglighed og ikke forsøge at tvinge beslutninger igennem, blot fordi kommunen tror, kommunen kan.

Jeg vedlægger 2 avisartikler af henholdsvis Torben Lund og Henrik Dahl til belysning af, at frembussen i sig selv ikke altid er beundringsværdigt.

Specielt ikke, når den fornødne hjemmel savnes.

Af § 3F i lovebekendtgørelse om bygnings- og boligregistrering fremgår, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om tildeling og ændring af adressebetegnelser, hvilke regler er fastsat i bekendtgørelse om vejnavne og adresser.

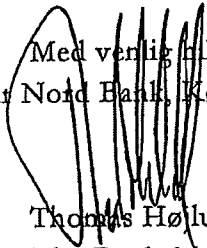
Borgerrepræsentationens beslutning af 6. februar 2014 er ikke i overensstemmelse med §§ 1 og 5 i bekendtgørelsen, hvorfor den er ugyldig.

Efter beslutningen vil borgere og andre ikke lettest kunne orientere sig og finde frem til den pågældende adresse, ligesom en egentlig navneændring (som sket) alene kan finde sted, såfremt der sker faktiske ændringer i området (jf. § 5, stk. 3), hvilket netop ikke er tilfældet.

Det er Spar Nord Bank A/S' ønske og håb, at Københavns Kommune besinder sig og således ikke lader sig forføre af en absolut minoritetsgruppe - eller fortalere herfor - idet dette dels vil skabe en uklædelig præcedens for, at de minoritetsgrupper, der råber højt, tildeles rettigheder, og dels vil være i strid med gældende forvaltningsretlige regler om lige behandling.

Afslutningsvis bemærkes, at beslutningen er i strid med gældende lov.

Med venlig hilsen
Spar Nord Bank København

Thomas Højlund,
formand for Bankråd København

c.c. Overborgmester Frank Jensen

Hædres med vejnavn

En gruppe af tidligere og nuværende benampputerede har fået hædresmed i form af et vejnavn på Benampputeredes Boulevard i København. De tidligere benampputerede har fået deres navn på vejens navn.

Benampputeredes Boulevard

ANNONCER

AT DEN GODT 10 ÅR Siden afsluttede deres samarbejde. Benampputerede har fået deres navn på vejens navn.

Benampputerede har fået deres navn på vejens navn. De tidligere benampputerede har fået deres navn på vejens navn.

Benampputerede har fået deres navn på vejens navn. De tidligere benampputerede har fået deres navn på vejens navn.

Benampputerede har fået deres navn på vejens navn. De tidligere benampputerede har fået deres navn på vejens navn.

Benampputerede har fået deres navn på vejens navn. De tidligere benampputerede har fået deres navn på vejens navn.

Benampputerede har fået deres navn på vejens navn. De tidligere benampputerede har fået deres navn på vejens navn.

Benampputerede har fået deres navn på vejens navn. De tidligere benampputerede har fået deres navn på vejens navn.

Benampputerede har fået deres navn på vejens navn. De tidligere benampputerede har fået deres navn på vejens navn.

Benampputerede har fået deres navn på vejens navn. De tidligere benampputerede har fået deres navn på vejens navn.

Benampputerede har fået deres navn på vejens navn. De tidligere benampputerede har fået deres navn på vejens navn.

Benampputerede har fået deres navn på vejens navn. De tidligere benampputerede har fået deres navn på vejens navn.

Panellet:

Mads Lundby Hansen, Malene Trock Hempler, Jens Jonatan Steen, Lars Østman, Michael Bøss, Lykke Friis, Hans Hauge, Peter Nedergaard, Lars Hovbakke Sørensen, Jon Stephensen, Yildiz Akdogan, Søren Hvid Pedersen, Mikkel Vedby Rasmussen, Henrik Dahl, Timme Bligaard Munk, Mads Lebech

INDSPARK

AF HENRIK DAHL
Sociolog og forfatter

Napolitanske tilstande

For nylig skrev *Weekendavisens* chefredaktør, Anne Knudsen, i en leder i sin avis, at tidligere socialminister Annette Vilhelmsens uortodokse tildeling af penge til Huset Zornig uden tøven ville være blevet kaldt »korruption«, hvis den havde fundet sted i et andet land, og nu var kommet til den danske offentligheds kendskab. Jeg kunne ikke lade være med at tænke på Anne Knudsens påstand, da jeg i søndags læste i min *Berlingske*, at den enhed i Københavns Kommune, der hedder Intern Revision, på forholdsvis få år blandt andet havde afsløret, at:

- Socialforvaltningen og Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen havde lavet en mængde affej, som tilsammen havde udløst omkring 17 millioner kroner til en enkelt familie, som i det store og hele bestod af vaneforbrydere
- at over femten hundrede ansatte i Københavns Kommune var ansat flere steder i kommunen, og at mange bestred deres dobbelte stillinger ved skiftevis at sygemelde sig i den ene og den anden
- at topchefer i Københavns Kommune i strid med reglerne ofte fik »fratrædelsesgodtgørelser«, selvom de reelt ikke var fratrådt.

Artige sager, andet kan man ikke sige – og så stopper det ikke engang der.

I 2012 viste det sig for eksempel, at der i omkring halvtreds daginstitutioner havde fundet nepotistiske ansættelser sted. Og for ikke at kede Dem med flere vers nu, hvor De begynder at kunne synge med på melodien, skal jeg lade være med at nævne den ene borgmester, der måtte gå af, fordi han snød med bopælsreglerne og den anden, der lod økonomien i sin forvaltning sejle, så tre hundrede af skatteborgernes millioner blev adet bort – og i øvrigt heller ikke holdt sig for god til at ansætte sin datter uden om reglerne.

Var alt dette blevet afdekket i Napoli Kommune og ikke i Københavns, ville man formentlig bare have rystet på hovedet og gjort sig sine tanker om, at det vel dårligt kunne være anderledes i Berlusconi's fødeleland eller på Camorraens hjemmehavne.

NÅR DET DREJER sig om vores eget, fredelige land, hvor der kun sjældent sker noget rigtig uhyggeligt, er det som om vi ikke rigtig tør kalde en spade for en spade og for eksempel sige, at der efterhånden findes så mange eksempler på korruption i Københavns Kommune, at det ikke længere blot er en dristig hypotese, at denne korruption er systemisk.

Tvært imod: stillet over for mængden af vidnesbyrd, er det efterhånden en dristig hypotese, at korruptionen i Københavns Kommune ikke er systemisk. Den første ting, der burde undre mig er, at byens borgere bliver ved med at give genvalg til de politikere, der ikke skrider ind. Den anden ting er, at de vil finde sig i, at flertallet af politikerne i Borgerrepræsentationen nu tilsyneladende vil lukke den eneste instans, der i det mindste er i stand til at kaste lys på uregelmæssighederne, nemlig Intern Revision.

Men på den anden side: når mystiske ting har stået på længe nok, holder man som regel op med at undersøge.

Måske kan de bare lide deres gode, gamle korruption i København? Ligesom folk i Napoli åbenbart heller ikke kan giveslip deres.

Skriv til: Debatredaktionen, Berlingske, Pilestræde 34, 1147 København K. Mail til: debat@berlingske.dk
Læserbreve må højst være på 1.250 anslag inkl. mellemrum. Opinionsindlæg: 2.500-3.000 anslag inkl. mellemrum.
Kommentarer: 5.000-6.000 anslag inkl. mellemrum. Kronikken: 7.000-8.000 anslag inkl. mellemrum.

LÆSERNE SKRIVER

Kastholm bør undskylde

Denne gang gik du over strengen, Kastholm! Dine perfiditeter har gennem tiden været ganske underholdende og hele tiden bevæget sig på kanten. Dine betragtninger om lærernes fremtoning er et stykke hen ad vejen korrekte. Vi lærere er et praktisk folkefærd, som dagligt i vores arbejde oplever forskellige fænomener såsom bræk, tils, savsmuld, fedtforvarer og tavlekridt. Vi kan ikke gå klædt som bankfolk i vores job. Men dine udgydelser om en ledende dansk politikers personlige fremtoning, som fremskille, let i *Berlingske*, 09.02, er længe under bæltestedet. Vi kan alle komme til at sige noget, som vi ikke burde have sagt. Når det oven i købet er på skrift, slår det mangfoldig hårdere. I en sådan situation kan man altid give en undskyldning, og det er præcis, hvad jeg mener, du skal give Pia Olsen Dyhr. Sig undskyld, Kastholm. Det vil klæde dig!

Peter Christensen
Godthåbsgade 56
5000 Odense C

Har du set giraffen?

Der er nogle ting, som det er tåbeligt at gøre – for eksempel bør man holde sig fra at gå hen til rockeren med den flotte motorecykel og rose ham for indkøbet af en ny knallert,

og det er nok ikke så behændigt at skrive en nøgleroman om et parti, som man er med i Indetkredsen hos. Samme sag med den aflivede graf. Det er indlysende, at folk vil få sådan en sag i den gale hals, ja, men, hvorfor knække halsen på at gøre det til en offentlig begivenhed, hvor man til og med kan blivne parteringen?

Hvorfor passer man ikke bare sit arbejde i stedet for over hals og hoved at gøre det til en event, som helt naturligt vil få dyretentuslaster og andet godtfolk til at strække hals? Selv uden at have set grafen henger den sug mig ud af halsen. Jesper Winther Andersen
Høsterkøb Byvej 8
2970 Hørsholm

Ellemann og DF

DF står bedre end nogensinde i meningsmålingerne, og det er logisk, at det tiltrækker mere opmærksomhed og kritik. Bl.a. har Uffe Ellemann-Jensen udtalt sig til *Berlingske* 8. februar. Han mener, at DF »overhovedet ikke har nogen bæredygtig opfattelse af samfundets udvikling«. Dette er jo ikke korrekt. Ganske vist henviser DF ikke i tide og utide til forskellige filosoffer fra 17- og 18. hundretallet, men de ligger alligevel usagt i bagagen. DF går ind for den bestående markedsøkonomi og den bestående velfærdssat, med nødvendige, løbende reformer og

tilpasninger. Meget mere er det ikke nødvendigt at sige om den sag – den økonomiske politik.

Ellemann fortsætter (om værdipolitikken): »Det eneste projekt, partiet har, er at lugte til folkestemningen for derefter at bygge en masse op på den«. Der til vil jeg svare, at DF's vigtigste projekt siden 1995 har været at begrænse den massive folkevandring fra verdens fattige og dysfunktionelle samfund til Danmark, fordi masseindvandringen vil erodere Danmark nedefra. Det var før det blev en folkestemning at være kritisk. DF har ikke »lugtet« flygtige stemninger og indrettet sig efter dem. DF repræsenterer en (voksende) del af det danske folk og kanalisere og artikulerer dets voksende bekymring over udviklingen. Men Uffe Ellemann repræsenterer de præcis modsatte synspunkter: Han vil multikultur, europæisk overstatsdannelse og alt andet, hvad radikaler er klar, at han ikke kan lide et dansk folkeparti!

Gunnar Biering
Mariendalsvej 89
2000 Frederiksberg

Venstre om?

Det er tankevækkende i disse mørke vinterdage at følge med i højredrejningen blandt tidligere trofaste og dynamiske socialister. Denne flugt fra den ydre venstrefløj bekræfter livsfilosofien, at vi alle skulle blive klogere med alderen. Jeg kan ikke komme i tanke om bare én, der er flygtet den modsatte vej!

Leif Hansen
Kohavej 16
2950 Vedbæk

DAGENS BREV

Konfirmandreglerne er uændrede

Agnete Raahauge udbreder forkerte oplysninger om konfirmandundervisningen i sin kommentar *Skoleformen rammer konfirmanderne*. Reglerne for konfirmandundervisningen er uændrede i skoleloven. Som det fremgår af § 53 i folkeskoleloven, er det kommunalbestyrelsen og præsterne i kommunen, der skal aftale, hvornår konfirmandundervisningen skal ligge. Konfirmandundervisningen skal ligge i tidsrummet mellem kl. 8 og 16 og i umiddelbar tilknytning til undervisningen. Den må ikke ligge om aftenen eller i weekenden. Alt dette vil også gælde efter 1. august 2014. Folkeskoleloven ændrer altså ikke på konfirmandundervisningens indretning. Man kan endda bruge en hel dag en gang om måneden, sådan som nogle skoler gør.

Med andre ord er det Agnete Raahauges kommune, der ikke lytter til de lokale præsters ønsker. Det er der faktisk ikke noget nyt i. *Kristeligt Dagblad* kunne i 2009 fortælle, at 20 pct. af landets præster havde problemer vedrørende konfirmandforberedelsen. I maj 2013 viste en spørgeskemaundersøgelse, at 40 pct. af kommunalpolitikkerne ønsker, at konfirmandundervisningen skal foregå efter skoletid, mens kun 27 pct. mente, den skulle ligge i skoletiden. I 2010 viste en måling af *YouGov* endvidere, at kun 55 pct. af danskerne ønsker, den skal foregå i skoletiden. I maj 2012 kunne *Berlingske Research* fortælle, at 8 ud af 10 skoleledere blandt 312 udspurgte vil have morgentimerne til undervisning i stedet for til konfirmandundervisning. Samme undersøgelse viste også, at seks ud af ti lærere fortalte, at konfirmandundervisningen lå mellem kl. 8 og 10. Dvs. 40 pct. af eleverne gik til konfirmandundervisning om eftermiddagen.

Hertil kommer, at antallet af konfirmander er faldet fra 91 pct. af eleverne i 1974 til 71 pct. i 2012. Altså i en periode, hvor skoletimerne længe gradvist blev kortere og kortere. Så det er snarere kristendomsfjerne forældre, skoledirektører, skoleledere og kommunalpolitikere, der er den reelle trussel. Forligskredsens får dog efter krav fra mig en evaluering af skolereformens konsekvenser for antallet af konfirmander om to år. Viser det sig, at det er skoleloven, der medfører færre konfirmander, skal forligskredsens sætte sig sammen.

Alex Ahrendtsen, MP (DF), kultur- og undervisningsordfører

Ældre-kørsel

Den 13. august 2013 konkluderede Susanne Boding Larsen i *Opinion* »at der ingen medicinske grunde er til, at danske bilister fra 70-års alderen skal til lægeundersøgelse for at få fornyet deres kørekort.« Da jeg snart skal tage turen igen som 74-årig, ville det glæde mig, hvis der var nyt i sagen om de ganske mange millioner, vi ældre borgere kunne spare, hvis kørekortsreglerne blev som i vores nabolande.

Ole J. Svith
Pærevangen 1A
2765 Smørum

Varm luft

Danmarks konservative Don Quixote, Søren Hvid Pedersen, stiller op til kamp for Ks håbløse nye miljøaftale. Han kommer med alle mulige overordnede gudhedstanker om miljø og individets ansvar herfor, men uden at tage stilling til den helt afgørende præmis, nemlig at den enormt dyre aftale intet hjælper på hverken miljøet eller den globale opvarmning, den er, nå ja, kun varm luft.

Sune Graae Norsker
Lundbygårdsvej 96
4750 Lundby

OPINION

FHV. SUNDHEDSMINISTER (S)
TORBEN LUND

Nu må ulovlighederne høre op

Natur- og Miljøklagenævnet har endnu en gang modigt levet op til sit ansvar. Københavns Kommunes tilladelser til aften- og natarbejde ved metrobyggeriet er ugyldige, fordi der ikke forudgik en foretaget en miljøvurdering – en vurdering af konsekvenserne for mennesker og miljø – af en sådan udvidet byggeaktivitet. Samtidig har nævnet fastslået, at kommunen ikke kan betale sig fra foregåelsen af stølserne ved en økonomisk kompensations til naboerne.

NU SKULLE MAN jo så tro, at myndighederne straks ville rette ind. Men sådan er tankegangen slet ikke i Københavns Kommune. Tvertimod har politikerne truffet den beslutning, at klagenævnets afgørelse skal omgås ved såkaldte strakspåbud, så de sundhedsskadelige stølser kan fortsætte.

Vi er mange, der ser frem til den nye metro, men byggeriet skal foregå på en ordentlig måde.

BORGMESTRER OG FORVALTNING siger, at lovgivningen er uklart. Påstanden er, at hvis miljøbeskyttelsesloven skal overholdes, kan byggeriet ikke færdiggøres til 2018, som forudsat i anlægsloven til City-Ringen. Det er på to punkter en bemærkelsesværdig argumentation. Hvis aften- og natarbejde er en forudsætning for at færdiggøre metrobyggeriet til 2018, er det da en grov forsummel, at en stillingtagen til døgnarbejdet var udeladt i den oprindelige miljøvurdering for byggeriet. Var man bange for, at den oprindelige miljøvurdering ville afvise døgnarbejdet, og at anlægsarbejdets reelle pris og byggeperiode ville blive afsløret? Man fornemmer, at »går den – så går den« har været den fremherskende indstilling hos de ansvarlige politikere.

DA NU SÅ denne ulovlige administration er afsløret, står de samme politikere med et valg. Skal de prioritere anlægslovens krav om færdiggørelse i 2018 eller en overholdelse af miljølovgivningens krav til beskyttelse af mennesker og miljø? Ret overraskende har S, SF og Enhedslisten på Københavns Rådhus valgt det første. Hensynet til de berørte borgers levevilkår og helbred tæller ikke.

HELT GRUNDLÆGGENDE SPILLER den kaffiske organisation for metrobyggeriet nok en selvstændig negativ rolle. Metroselskabet ejes og bestyres af Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune og staten. Præcis de samme myndigheder skal sikre, at Metroselskabet overholder lovgivningen, herunder miljøbeskyttelsesloven. Metroselskabets ejere søger om tilladelser hos sig selv. Det er en grotesk og uholdbar konstruktion. Skiftende ministre og borgmestre fra S, SF og Enhedslisten har hverken haft evner eller format til at blokere for det kaffiske morads.

TAK TIL NATUR- OG MILJØKLAGENÆVNET for, at det – trods helt utilstodelig politisk pres – har fastholdt, at overholdelse af miljølovgivningen og hensynet til borgernes sundhed og retssikkerhed også gælder for metrobyggeriets ejere. Vi er mange, der ser frem til den nye metro, men byggeriet skal foregå på en ordentlig måde. De ansvarlige ministre og borgmestre skal ikke have held til at tære konsekvenserne af deres ulovligheder og elendige styring af byggeriets sageløse naboer.

Groft sagt

Folkesundheden eller fakta

I sin erhvervskommentar i Berlingske Business, søndag, tilstod Jens Chr. Hansen, at han ikke havde forudset hysteriet omkring salg af Dong-aktier til Goldman Sachs. Han kan troste sig med, at det samme gælder så prominente eksistenser som finansminister Bjarne Corydon og Groft sagt-olingen, Jens Chr. Hansen anser nu, at der kan opstå en lignende folkebevægelse mod salget af Nets, der bl.a. har udviklet Danskortet, og han mener derfor, at det kan være en idé at få nogle faktuelle ting på plads, inden debatten for alvor skydes i gang, bl.a. at der kun er to muligheder for at imødegå salget: Enten at staten selv stamper 12-15 mia. kr. op af jorden til at købe Nets for, eller at staten gør som visse sydamerikanske diktatorer: nationaliserer foretaget. Sådan set har Berlingskes erhvervskommentator ret, men han glemmer at tage hensyn til folkesundheden. Ligesom mange af de 200.000 Facebook-protesterende troede, at Dong ejer el-nettet, tror mange, at Nets ejes af staten. Lad for Guds skyld folk blive troen. Der findes jo intet så kedeligt som fakta og intet så berigende som en varmhyrtet protest – bare spørg Dansk Folkepartis Kristian Thulesen Dahl.

/Claus Kastholm Hansen

Du er, hvad du ligner

Værterne til Melodi Grand Prixet er omhyggeligt castet. Der er en »klassisk« værdi, et »ufordragsligt wildcard« og en værdi, der kan »skabe nærhed med seerne«. DR ønsker at undgå skandalen fra 2001, hvor sætcasting førte til, at internationale medier gav DR-værterne egenavnet »standfeen og dr. Døde«. Studieværter casting bliver stadig vigtigere for TV-stationerne. Folk fatter ofte ikke meget af et programs indhold, hvis der er et. Derfor er det vigtigt, at studieværter er ung, smuk, dynamisk, humoristisk og charmerende. Og klogt. Oldinge som Mogens Lykketoft og Uffe Ellemann-Jensen kan kun blive faste kommentatorer til aktuelle verdenspolitiske katastrofer på TV 2 News, fordi de skjuler deres deprimerende årlinge under øjnene med moderne brillestel. Spørgsmålet er, hvornår også partierne indser, at uden hensigtsmæssig casting af partiledere er det håbløst. Hvis Løkke skulle castes til TV, ville det blive som pølsemand, ikke som partileder. Og Thornings casting er advokatsekretær. Hvornår kommer chefen? Begge ser derfor helt absurd forkerte ud, når de parres med velcastede TV-nyhedsværter.

/Klaus Kjeller

Når socialdemokrater danser

Nu viser det sig, at en del af ankladterne i bogen »Den hemmelige socialdemokrat« er fri fantasi. Kresten Schultz Jørgensen, den tidligere chefredaktør for fagbevægelsens avis, Aktuelt, afviser fækt, at have danset med daverende LO-næstformand Tine Aurlvig-Huggenberger. »Hun var med til at fyre mig nogle år forinden, så jeg havde ikke helt det store behov for at snakke med hende,« siger Kresten Schultz Jørgensen til Jyllands-Posten. Den anonyme forfatter erken- der da også i forordet til bogen, at visse dele af bogen er fiktion, og at virkeligheden er gengivet »med et twist af overdriivelse og satire.« Fantasien om at se to fjender danse med hinanden – endda uden musik, som det fremgår i bogen – tyder på, at den hemmelige forfatter er en person med kendskab til fagbevægelsens intriger og med en stor glæde ved satire. Men nu til noget helt andet. Kan Berlingskes læsere huske at have set noget til udviklingsminister Mogens Jensen på det seneste? Dengang Mogens Jensen var LO-konsulent, var han ellers så god til at parodiere Poul Nyrup. Det var ikke den skinnbarlige virkelighed. Men næsten.

/Edith Thingstrup

Problematitis

Nu er der godt nyt til dem, der frygter, at vi er på vej ind i et problemfrit samfund. Anne Kirstine Rønn, som læser statskundskab på Københavns Universitet og netop er blevet optaget på centrum-venstre tænketanken Cereas meningsdanningskole, har været tilhører ved et debatarrangement i Politikkens Hus. En i sig selv problematisk aktivitet, men nej, overhovedet ikke. Hun følte, at hun stak ud blandt publikum, fordi hun var alene, mens alle andre var i selskab med nogle, de kendte, og bare snakkede løs i pausen. Herefter melder den kommende meningsdanner i et enormt debatindlæg i Politiken: »Selskab burde ikke være en adgangsbillet til det offentlige rum. Men frygten for ensomhed gør på mange måder, at det er det alligevel.« H.C. Andersen forudså meget. Med »Prinsessen på ærten« forudså han, at jo mindre problemer, vi har, jo større vil vi gøre dem. Men han havde ikke fantasi til at forestille sig, at i det 21. århundredes narccissistiske velfærdstat ville der opstå en helt ny kunst: Problematitis eller kunsten at opfinde problemer.

/Claus Kastholm Hansen

opinion

Umuligt at forudsige beskæftigelsen

RALF HEMMINGSEN
Rektor, KU, formand
for Rektorkollegiet

Ledighed og beskæftigelsesmuligheder er svære størrelser at arbejde med, men de står helt centralt for mange af vores studerende, når de står med spejlet i hånden. Som universiteter har vi et medansvar for, at de har gode muligheder for at anvende deres kompetencer på et arbejdsmarked, som har brug for dygtige og engagerede dimittender.

Det er umuligt at forudsige beskæftigelsen præcist – ikke mindst fordi arbejdsmarkedet er fleksibelt og hele tiden udvikler sig. Men der er eksempler, hvor studier i en række har haft ledighedsproblemer, som ikke kan forklares alene med konjunkturerne. Her kan universiteter godt overveje antallet af studiepladser på uddannelser, der historisk har haft en markant overledighed, selv da økonomien var bedre.

Man kan dog ikke bruge beskæftigelsesstatistikken til at tænke sig grundigt om. Ingen ved præcis, hvordan ledighed og beskæftigelse ser ud om fem-til år – og slet ikke, hvis man skal prøve at forudsige beskæftigelsesmulighederne for dimittender fra et helt bestemt uddannelses- Men behovet for omtanke må ikke være en undskyldning for manglende handling.

BESKÆFTIGELSESTATISTIK MÅ HELLER ikke stå alene. Allerede i dag gør vi meget for at skabe gode muligheder for at komme aktivt i gang på arbejdsmarkedet – i vejledning, dialogen med afdelingsledere og i arbejdet med uddannelsesindsat. Men der er også brug for flere og bedre data for beskæftigelsesmulighederne for universiteternes forskellige uddannelser. Med dem kan vi vise en øget tilfald til de kommende studerende ved at lægge beskæftigelsesstatistik frem for dem, når de skal vælge uddannelse.

Reelt er der ingen uddannelser, hvor vi kan garantere 100 procent beskæftigelse – eller uddannelser, hvor det er 100 procent sikkert, at man står jobløs som dimittend.

Heldigvis er mange dimittender indstillet på at flytte sig fagligt og udfylde helt nye jobfunktioner, som måske slet ikke eksisterede, da den studerende skulle vælge uddannelse. Så hvis der skal ses på antallet af studiepladser, skal vi gøre det selv. Vi skal ikke ud i bureaukratiske beregninger, men tage afsæt i vores kendskab til studierne og de faglige udviklingsmuligheder.

Derfor mener jeg, at beslutningen om antallet af studiepladser skal blive på universiteterne, hvor vi kender uddannelserne.

De otte universiteter vil i den kommende tid drøfte, hvordan vi hver især bedst sikrer en god balance mellem udbuddet af studiepladser og samfundets efterspørgsel.

spar nord

KOPI

Vejnavnenævnet
Københavns Kommune
Teknik- og Miljøforvaltningen
Center for Byggeri
Njalsgade 13
Postboks 432
2300 København S.

22. februar 2013
th/amr
J. NR. 07101003

Vedr.: Høring vedrørende navngivning af plads ud for Rådhuspladsen 75 og 77

Som lejer af lokaler i ejendommen Rådhuspladsen 75 har Spar Nord Bank fra udlejer C. W. Obel Ejendomme modtaget kopi af kommunens skrivelse af 28. januar 2013 vedrørende navngivning af plads ud for Rådhuspladsen 75 og 77.

Kommunalbestyrelsen er i henhold til § 3 f i lovebekendtgørelse 160 af 8. februar 2010 bemyndiget til at fastsætte vejnavne i henhold til reglerne i bekendtgørelse 1398 af 12. december 2006.

Københavns Kommune har uddelegeret denne opgave til vejnavnenævnet under teknik- og miljøforvaltningen.

Forvaltningen/nævnet har imidlertid efter Spar Nord Banks opfattelse ikke fulgt regelsættet, hvorfor den foreslåede ændring ikke har hjemmel i lovgivningen.

Som det tydeligt fremgår af den medfølgende tegning, er der tale om, at den del af Rådhuspladsen, der altid har eksisteret og været placeret der, hvor den i henhold til tegningen ligger, nu ønskes tildelt et særskilt navn. Området har i en menneskealder været anvendt som parkeringsplads, men er nu omdannet til "pynteplads".

Omfanget af pladsen er ikke på nogen måde ændret, og den udgør stadig en del af Rådhuspladsen, og Vester Voldgade løber fortsat langs området.

Af § 5 i førnævnte bekendtgørelse fremgår, at vejnavne skal fastsættes således, at de betegner et nærmere bestemt sammenhængende færdselsareal.

Vester Voldgade og Rådhuspladsen har været beliggende, som de ligger i dag, i over 100 år, uden at nogen har ment, at Vester Voldgade "skæres igennem" af Rådhuspladsen.

Af tegningen fremgår, at der ved ombygning af pladsen ikke sker ændringer af Vester Voldgade, der således fortsat er et sammenhængende færdselsareal.

Selvom det ikke er en navneændring af Vester Voldgade sagen omhandler, er den i skrivelsen angivne begrundelse vedrørende dette vejstykke ukorrekt, jf. foranstående.

Den eneste begrundelse, der herefter anføres, er, at de omhandlede adresser ikke ligger "ud til pladsen", men dog har adresse "Rådhuspladsen".

Dette er ikke korrekt. Rådhuspladsen er pladsen rundt om rådhuset.

Den foreslåede ændring opfylder ikke formålsbestemmelsen i ovennævnte bekendtgørelses § 1.

Såvel betegnelsen Rådhuspladsen (pladsen omkring Rådhuset) som betegnelsen Vester Voldgade (historisk betinget betegnelse for den gade, der løb langs Københavns vestlige vold) opfylder til punkt og prikke formålsbestemmelsen i bekendtgørelsen, hvad forslaget ikke gør.

--oo0oo--

Materielt set forekommer forslaget diskriminerende, idet det fremhæver en for offentligheden stort set ukendt og ubetydelig person, der alene kan have interesse for en absolut minoritet i den danske befolkning. Al respekt for det - men accepteres denne argumentation, ville tusindvis af danskere kvalificere sig som navngivere til pladser, parker, veje m.v..

Forslaget er derfor ikke velvalgt, såfremt almenhedens interesser skal varetages. "Gunnar Nu" er imidlertid et godt eksempel på en person kendt i offentligheden, hvis navn har alment bredt kendskab, og hvem det har været velvalgt og en rigtig god ide at hædre, således som det er sket.

Spar Nord Bank skal derfor, såvel ud fra et hjemmelsmæssigt som et materielt synspunkt henstille, at kommunen ikke ændrer navn på de eksisterende adresser.

Det er misvisende og vildledende, når der i skrivelsen af 28. januar d.å. anføres "navngivning". Hvis det var tilfældet, kunne den omdannede parkeringsplads tildeles et særskilt navn og postadresserne bevares. Der er tale om, at historisk velindarbejdede adresser - meget kendte adresser - ønskes ændret og ønskes ændret til et navn total ukendt for offentligheden. Den foreslåede ændring er derfor ikke blot en navneændring men et ønske om at give en del af Rådhuspladsen en særskilt betegnelse. Dette er at sidestille med ekspropriation.

Spar Nord Bank, København skal derfor venligst henstille, at sagen henlægges.

Med venlig hilsen
Spar Nord Bank, København

Thomas Højlund,
formand for Bankråd København

c.c. Overborgmester Frank Jensen
c.c. Formand Lars Weiss
c.c. Teknik- og Miljøborgmester Ayfer Baykal

ADVOKATFIRMAET
JON PALLE BUHL

PER HARDER ADVOKAT (H) SØREN JUUL ADVOKAT (H) THOMAS HØJLUND ADVOKAT (H) PETER THRANE GRUBERT ADVOKAT (H) HD
VIBEKE HOLBØLL ADVOKAT (L) SUNE WESTRUP ADVOKAT (L) M.Jur RASMUS HOFFER NIelsen ADVOKAT (H)
HENRIK LØBBER ADVOKAT (L) MORTEN BOE JAKOBSEN ADVOKAT (L) LL.M.
TROELS MOHR THYGESEN ADVOKAT

Vejnavnenævnet
Københavns Kommune
Teknik- og Miljøforvaltningen
Center for Byggeri
Njalsgade 13
Postboks 432
2300 København S.

24. april 2013
th/amr
J. NR. 07101003

UDKAST

Vedr.: Høring vedrørende navngivning af Rådhuspladsen 75 og 77

I fortsættelse af min seneste skrivelse er jeg nødt til at vende tilbage til sagen, idet der kontinuerligt dukker forhold af negativ karakter op, jo mere der undersøges om Axel Axgils forhold.

Af vedlagte udskrift fra Pædofilgruppens hjemmeside fremgår, at Axel Axgil i begyndelsen af 1990'erne har været medlem af pædofilgruppen.

Pædofilgruppens formål fremgår af hjemmesiden.

Jeg vedlægger desuden artikel af Karen M. Larsen, hvoraf det fremgår, at Axel Axgil er blevet dømt 1 års fængsel for sex med børn under 17 år/15 år.

Jeg har vanskeligere og vanskeligere ved at se, at Axel Axgil skulle tilhøre den meget lille eksklusive personkreds, der fortjener at blive hædret derved, at en plads opkaldes efter dem. Og så netop den plads.

Mon ikke de ansvarlige politikere på Københavns Rådhus skulle værne om de eksisterende traditionrige værdier, herunder at Rådhuspladsen er og bliver Rådhuspladsen.

ADVOKATFIRMAET
JON PALLE BUHL

Jeg kan allerede på det eksisterende materialegrundlag tilslutte mig Lars Asland Rasmussens bemærkninger om, at materialet er så belastende, at Axxil-prisen må skifte navn.

Jeg forbeholder mig at fremkomme med yderligere bemærkninger, såfremt mine fortsatte undersøgelser måtte bringe flere belastende forhold for dagen.

For god ordens skyld skal jeg venligst ved nærværende anmode om aktindsigt i hele nærværende navnesagsbehandling.

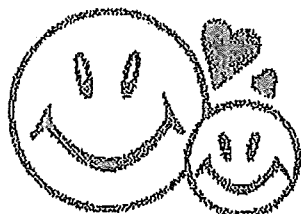
Afslutningsvis skal jeg gentage, at det foreslåede navn i enhver henseende er upassende, hvorfor jeg henstiller, at sagen henlægges.

Med venlig hilsen
Spar Nord Bank, København

Thomas Højlund,
formand for Bankråd København

c.c. Overborgmester Frank Jensen
c.c. Formand Lars Weiss
c.c. Teknik- og Miljøborgmester Ayfer Baykal

Generelt Nyheder & Debat Dokumentation Ofte Stillede Spørgsmål

Pædofilgruppen

- tør, hvor Ekstra Bladet tier -

D.P.A. Gruppe 04
Postboks 51
6000 Kolding

LÆS FØRST HER: Hvorfor er Pædofilgruppens hjemmeside online igen?

Ofte stillede spørgsmål (fortsat):

Børneporno

I 1970'erne blev børnepornografi solgt legalt i Danmark. Siden er loven blevet strammet adskillige gange efter pres fra massemedierne og diverse lobbyorganisationer i Danmark og i udlandet. I dag er det forbudt ikke blot at sælge børneporno, men også at besidde det. Aldersgrænsen er sat op fra 15 til 18 år, og selv tegninger er nu også forbudt. Man har dermed rent faktisk lovgivet med tilbagevirkende kraft, idet materiale der fuldt lovligt er købt i 1970'erne ikke længere må besiddes. Tilsvarende love gælder i de lande, der omgiver os.

En undersøgelse ved Københavns universitet har vist at antallet af grove seksualforbrydelser mod børn faldt drastisk da børnepornografien blev tilgængelig i 1960'erne. Undersøgelsen konkluderede at dette fald ikke kunne forklares på anden måde end ved at pædofile bruger pornoen som erstatning i stedet for at begå forbrydelser mod børn. Den danske lovgivning har i mange år taget hensyn til denne effekt, men den seneste lovændring gør det forbudt at besidde selv en fræk tegning af en 17-årig! Den nuværende lovgivning står derfor i et grelt misforhold til det påståede formål. Der er tale om rendyrket moralsk hysteri og dømmesyge.

Hvis pædofile bruger børneporno som erstatning i stedet for at have sex med børn, hvorfor skal man så tvinge dem til at destruere gammelt materiale? Det ville give mere mening at kopiere gammelt materiale og forære det til alle, der ville have det, for på den måde at fjerne behovet for ny produktion.

Det meste børneporno laves af amatører, som finder børn, der synes det er sjovt at blive fotograferet. Det er tvivlsomt, om disse børn tager skade. Disse amatører lægger deres billeder ud på Internettet for at andre også kan have glæde af dem. Dette foregår anonymt, af gode grunde. Af samme grund kan det ikke lade sig gøre at tjene penge på det. Alle der har forsøgt at tjene penge på børneporno er blevet stoppet meget hurtigt, for hvis kunderne kan finde den pågældende sælger, så kan politiet også!

Desværre har der undertiden været mafia-typer som har troet på skandalepressens påstande om at der er mange penge i børneporno og har produceret det i den tro, at de kunne tjene penge på det. Denne type mennesker kan være temmelig hensynsløse overfor de pågældende børn, og der er næppe tvivl om, at der er børn, som har lidt ved at falde i sådanne mafiatyperes klør. Dette hører dog heldigvis til sjældenhederne.

Læs mere på siden [Fup og Fakta om Børneporno](#).

Børneprostitution

Indtil for cirka 20 år siden var der både mindreårige piger og drenge som prostituerede sig i København. Det var ikke prostitution i egentlig forstand, da de fleste af disse børn gjorde det fordi det var sjovt og for at tjene ekstra lomme penge, og ikke fordi de var ved at dø af sult. I dag er dette fænomen fuldstændig forsvundet.

Børneprostitution findes fortsat i en del ulande, skønt dens påståede omfang ofte er blevet overdrevet til det groteske. Visse pædofile fra de vestlige lande benytter sig af børneprostitutionen i ulandene. Pædofilgruppen er modstander af denne trafik, men der er desværre ikke mange muligheder for at forhindre den, så længe pædofile bliver forfulgt i en så umenneskelig grad, at de bogstavelig talt bliver jaget ud af deres hjemlande. Vi mener at samfundet burde etablere forskellige former for støtte og rådgivning til pædofile, i stedet for på denne måde at eksportere problemet til de fattige lande.

Hvad siger loven?

Den seksuelle lavalder i Danmark er 15 år for både homo- og heteroseksuelle forhold. Ved afhængighedsforhold (f.eks. lærer/elev) eller groft misbrug af overlegenhed er aldersgrænsen 18 år. Befamling eller nøgenfotoografering af en person under 15 år straffes ofte som blufærdighedskrænkelser.

Forskelsbehandling eller forhåning af mennesker pga. deres seksuelle orientering er forbudt i Danmark. Så vidt vides er der ingen domspraksis på dette område.

Hvad er Pædofilgruppen?

Pædofilgruppen er en forening for pædofile, sympatisører, pårørende, og andre der interesserer sig for de sociale, psykologiske, politiske, juridiske og andre aspekter af pædofili og af børns seksualitet. Vores aktiviteter omfatter blandt andet rådgivning, oplysning, debat, samt støtte til mennesker der har problemer i forbindelse med pædofili.

Pædofilgruppens formål

- At fremme offentlighedens viden om og mindske dens fordomme mod pædofili, børns seksualitet og frivillige følelsesmæssige og seksuelle forhold mellem voksne og børn.
- At virke som socialt kontakt- og støtteorgan for personer som har følelsesmæssige, seksuelle, juridiske eller sociale problemer i relation til pædofili.
- At skabe et forum for udveksling af holdninger og erfaringer vedrørende roller, identitet og livsstil i relation til pædofili.
- At arbejde for at udvikle pædofiles ansvarlighed overfor børn.
- Foreningen kan desuden tage andre seksualpolitiske og børnepolitiske emner op.

- Foreningen kan ikke organisere eller formidle ulovlige aktiviteter.

Visse journalister har påstået at foreningens formål er at fremme seksuelle forhold mellem voksne og børn. Dette er løgn. Formålet er at fremme offentlighedens viden herom.

Skal man være pædofil for at blive medlem?

Selvfølgelig ikke: Enhver der støtter Pædofilgruppens formål og ikke skader foreningen kan blive medlem. Pædofilgruppen har haft og har medlemmer, der ikke er pædofile. Bøsseforkæmperen Axel Axlil, som bl.a. er kendt for at være den første homoseksuelle i Danmark, der indgik registreret partnerskab med en anden mand, har i begyndelsen af 90'erne været medlem af Pædofilgruppen i solidaritet med de pædofile og for at støtte den bredere kamp om den seksuelle frigørelse.

Prisen for et halvt års medlemsskab er 200 kr. Arbejdsløse, pensionister og studerende, der bor i Danmark, kan blive medlemmer for halv pris. Pædofilgruppen har medlemmer over hele Norden, samt enkelte medlemmer i resten af verden.

Medlemsskab tegnes ved henvendelse til:

[gammel adresse fjernet]

Hvordan overlever man som pædofil i et fordømmende samfund?

Samfundets stadig mere hysteriske heksejagt på pædofile gør det desværre vanskeligt at leve et anstændigt liv, selv for de mest lovyldige pædofile. Overalt er man tvunget til forstillelse og dobbeltspil, selv overfor sine nærmeste; og mange har slet ingen at betro sig til. Nogle klarer det ikke, men går til i social isolation, alkoholisme og forarmelse. Ingen steder i det officielle Danmark er der nogen effektiv hjælp at hente - kun fordømmelse, indespærring, tvangsbehandling og tvivlsom terapi. Derfor er det vigtigt med en forening som Pædofilgruppen, der kan støtte disse mennesker.

Nogle pædofile formår at have social kontakt med børn på en legitim måde, hvilket giver en følelsesmæssig tilfredsstillelse. Den seksuelle side af sagen må så ordnes i ensomhed.

Andre vælger at bryde loven, hvilket vi på det kraftigste må fraråde, da det indebærer en alvorlig risiko for skandalisering, ikke kun for den pædofile, men også for barnet.

Vi ser desværre ikke så sjældent, at isolerede pædofile, der ikke får den nødvendige støtte til at forstå og acceptere sig selv og til at finde en acceptabel livsstil, udvikler sig til særlinge, der til tider mister selvkontrollen og bliver farlige for både sig selv og sine omgivelser. Derfor opfordrer vi alle til at støtte Pædofilgruppens arbejde, så sådanne tragedier i fremtiden kan forebygges.

Hvorfor bliver pædofile forfulgt?

Pædofile, og folk der mistænkes for at være pædofile, bliver forfulgt, undertrykt og udsat for alle mulige former for uretfærdigheder overalt i vores samfund i dag. Ikke kun for deres eventuelle seksuelle handlinger, men for hvad de siger og tænker, og for hvad de er. Tidligere har kættere, jøder, homoseksuelle, og andre afvigere været de foretrukne ofre for heksejagter. I dag er det først og fremmest pædofile det går ud

over. Og der er god grund til at undersøge hvorfor.

Mange aviser elsker at skrive om sex-skandaler. Det er noget der pirrer læserne og som sælger aviser. Visse aviser er sågar i stand til at bringe en ny sex-skandale til torvs næsten hver eneste dag. Det siger sig selv, at så mange skandaler er der ikke, med mindre aviserne 'pynter' lidt på historierne - og det gør de! Skandaler der handler om børn, sex og vold er guf for aviserne, fordi det er noget der appellerer stærkt til læsernes følelser, og visse aviser går ikke af vejen for groteske overdrivelser for at sælge flere aviser. De slipper som regel godt fra det, fordi pædofile er de ideelle syndebukke, som alle kan blive enige om at hade, og som ikke kan forsvare sig. Kun meget sjældent får pædofile lov at tage til genmæle i medierne.

Mange interesseorganisationer har opdaget at argumenter om beskyttelse af børn har en stærk følelsesmæssig appel, og derfor tager kegler i den offentlige debat. Talrige politikere, interesseorganisationer, religiøse bevægelser, feminister, osv. har drejet deres argumenter så debatten kommer til at handle om beskyttelse af hjælpeløse børn, skønt det i virkeligheden er helt andre ting, der ligger dem på sinde. Ligeledes har mange psykologer slået sig op på at gøre sig kloge på sexmisbrug af børn, skønt deres argumenter bygger på en temmelig énsidig videnskab, der ikke skelner mellem grove voldtægter og frivillige harmoniske kærlighedsforhold.

Så stærk er den følelsesmæssige appel i alt hvad der handler om beskyttelse af børn, at interessegrupper der ønsker at bekæmpe seksuelt misbrug af børn har fået en enorm vind i sejlene i de senere år. Så meget, at enhver nuance bliver udvisket under det altomfattende begreb 'sexmisbrug', og at det oprindeligt gode formål er blevet blæst op til et omfang hvor det har fået karakter af massehysteri og heksejagt. Enhver, der vover at gå imod strømmen i denne situation, får en ublid medfart. Selv ikke de mest sobre og ansete videnskabsfolk kan udtale kritik af disse overdrivelser uden at blive beskyldt for at stå i ledtog med pædofile forbryderorganisationer, hvis eksistens bekvemt opdigtes til lejligheden. Heller ikke politikerne har magt til at gå imod strømmen, men bliver nødt til at følge det af massemedierne oppiskede folkekrav om en stadigt skarpere lovgivning, selv om det betyder at de må bøje alle gængse retsprincipper for at bekæmpe et ikke-eksisterende problem.

Isolerede pædofile, der ikke har andre informationskilder end massemedierne, er desværre ofte tilbøjelige til at tro på folks fordomme om dem, og identificere sig med det skræmmebillede, som pressen har opbygget. Resultatet er undertiden grusomme og meningsløse forbrydelser begået i desperation af et menneske, der ikke forstår sine egne følelser. Igen forsidestof til aviserne, hvorved den onde cirkel holdes ved lige. Pædofilgruppen forsøger at forebygge sådanne tragedier ved at nå disse mennesker gennem rådgivning.

Hvordan kan jeg hjælpe Pædofilgruppen?

- Ved at melde dig ind
- Ved at hverve nye medlemmer
- Ved at støtte foreningen økonomisk. Anonyme bidrag modtages også. Hvis du ønsker at betænke foreningen i dit testamente anbefaler vi at du kontakter os først for at sikre at de juridiske forhold er i orden.
- Ved at yde en indsats i en af foreningens arbejdsgrupper
- Ved at være med til at lave sociale arrangementer for medlemmerne
- Ved at besøge folk, der sidder i fængsel
- Ved at starte en selvhjælpsgruppe eller en lokalafdeling af foreningen i din by
- Ved at skrive indlæg til bladet *Ny Sexualpolitik*
- Ved at lave tegninger til bladet

- Ved at samle nyhedsstof til bladet. Især har vi brug for folk som gider følge med i Internettets mange nyhedsgrupper og mailinglister
- Ved at oversætte artikler fra udenlandske blade
- Ved at hjælpe med at lave et engelsksproget resumé af *Ny Sexualpolitik* og redigere og kopiere det, så det kan sendes ud til vores udenlandske medlemmer
- Ved at samle avissudklip og give besked, når der står noget i en avis, som foreningen bør reagere på
- Ved at være med til at afsløre og dokumentere usandheder i medierne
- Ved at være med til at dokumentere diskrimination, myndigheders magtmisbrug, krænkelse af menneskerettigheder, og anden uretfærdighed
- Ved at være med til at gå ud og fortælle om foreningens aktiviteter og deltage i debatter

Kontakt foreningen, hvis du er villig til at yde en indsats.

Pædofili og børnerettigheder

Også en række organisationer, der efter eget udsagn skulle arbejde for "børns rettigheder", har i den senere tid fundet det bekvemt at placere "de pædofile" blandt de truende farer, som børnene skal beskyttes imod. Rettighederne er således fortrængt af rent formynderi. Børns ret til at sige nej er ikke længere en ret, men en pligt. Fjenden er ikke den seksuelle udnyttelse af børnene, men sex som sådan. Og dette - paradoksalt nok - uden at inddrage det enkelte barns mening i de pågældende sager på nogen måde.

Rent faktisk er det sådan, at Børnerettighedskonventionen (ja, netop det stykke papir, som de selvsamme organisationer gang på gang vifter med, når de forlanger skærpede love mod det altomfattende "sexmisbrug") giver børnene ret til medbestemmelse i egne sager (jvf. Konventionens Art. 12). Den nutidige samfunds- og lovmæssige fordømmelse af seksuelle relationer, hvori børn er involverede, uden at børnenes mening tillægges nogen betydning, er ikke blot tendentiøst og hyklerisk - det er også en parodi på børns rettigheder.

Jeg skal skrive en opgave om pædofili

Vi får mange henvendelser fra unge mennesker, der skal skrive en opgave om pædofili til deres uddannelse.

Du kan finde svar på de vigtigste spørgsmål her under Ofte stillede spørgsmål. Vi anbefaler, at du starter med at læse 12 myter og kendsgerninger, hvor vi med udgangspunkt i forskningen på området gør op med de mest udbredte myter omkring pædofili og pædofile. Den vigtigste videnskabelige litteratur er omtalt på siden Hvad siger forskningen?. Der er uddybende forklaringer at finde i menuen øverst på siden under "Dokumentation".

Den vigtigste dansksprogede litteratur om emnet er bogen "*Klinisk Sexologi*" af Preben Hertoft. Vi kan også anbefale bogen "*Forbrydelse uden offer*" fra forlaget Tiderne Skifter (1986). De faktuelle oplysninger i sidstnævnte bog er forældede, men den indeholder en masse interviews, som er evig-gyldige. Bed biblioteket skaffe disse bøger til dig.

Hvis du har brug for mere videnskabeligt materiale, kan du finde mange relevante henvisninger på www.mhamic.org og IPCE's bibliotek.

Vi ønsker dig held og lykke med din opgave!

Jeg er journalist og vil gerne interviewe en pædofil

Vi får en del henvendelser fra journalister, og vi har desværre dårlige erfaringer med mange af disse. De journalister, vi har talt med, foregiver ofte at være seriøst interesserede i vores holdninger. Men når vi ser den færdige artikel eller program, er der som regel ikke meget, vi kan genkende fra vores samtale. Ofte bliver en enkelt sætning fra et interview valgt ud og fordrejet for at skabe sensation og skandale, mens alle seriøse argumenter omhyggeligt er sorteret fra.

Flere journalister har udspioneret os privat med metoder, som end ikke politiet må benytte. Medlemmer, der har udtalt sig på TV, har efterfølgende ikke kunnet gå på gaden uden at blive chikaneret eller endda overfaldet. Vi bliver ofte tilbudt at optræde maskeret, men det er nedværdigende for os og det virker ikke tillidsvækkende på seerne, og vores erfaringer er, at det ikke kan lade sig gøre at føre en seriøs debat under de betingelser.

Som følge af disse mangeårige erfaringer har vi besluttet, at vi ikke længere giver personlige interviews til aviser, radio eller TV, og vi fraråder alle pædofile at gøre dette. Vi beklager at denne beslutning vil være til ulempe, ikke blot for skandalejournalister, men også for seriøse journalister. Men det er vores erfaring at dette i øjeblikket er nødvendigt for at sikre et sagligt niveau i debatten.

16/04/13

spar nord

Køb film og bøger for bøsser, lesbiske og den slags her

Axel Axlil - legende eller skandale? - PROUDI

Butik | Min konto | Leveringsinfo | Til kassen | Login

0 varer

Kulturwebasin og shop for homoer + det løse

Søg...

Arkiver

Anmeldelser

Temer

Bilik

Kulturkalender

Om PROUDI

Kontakt

Axel Axlil - legende eller skandale?

28. MAR 2013

AF KAREN M. LARSEN

3 COMMENTS

DEL ♣

Kultstemningen omkring Axel Axlil, grundlæggeren af Forbundet af 1948 og den første mand, der blev officielt gift med en anden mand, har i de senere år nået nærmest uanede højder i det danske lgbt-miljø. Og ikke kun her, også det officielle Danmark er kommet med på vognen efter at Københavns Kommune 23. februar lod en plads opkalde efter ham ved Vartov nær Rådhuspladsen: Axel Axlils Plads.

Nu var det jo også ubestrideligt modigt gjort af Axel Axlil at lægge grundstenen til det, der efter en del navneændringer i dag hedder LGBT Danmark, og han måtte helt klart betale en stor personlig pris herfor. Men midt i al taknemmeligheden og ophøjelsen af bøssekonket glemmer man ofte, at Axel Axlil - som døde i 2011 96 år gammel - også havde sine problematiske sider. Den mest alvorlige var nok hans indblanding i den såkaldte pornograffælle.

Den 30. marts 1955 slog Københavns Polit til mod Axel og hans mands Elgils firmaer Dansk Fototjeneste og International Model Service. Her solgte man billeder af nøgne mænd og store drenge. Politet slog også til mod International Homosexual World Organization, en forening dannet af Axel Axlil primært for at sælge softporno og kontaktannoncer til homoseksuelle i hele verden samt bladet Vennen. Sidstnævnte havde tidligere været Forbundet af 1948's medlemsblad, men var på dette tidspunkt et selvstændigt blad drevet af Axel Axlil og hans nære ven Helmer Fogedgaard.

Anklagen lød på, at Axel og Elgil havde forbrudt sig mod Danmarks dengang ret stramme regler om pornografi, samt at de via kodede kontaktannoncer i International Homosexual World Organizations medlemsblad og i Vennen havde "fremmet kønslig usædelighed" ved at optræde som mellemmand. Der kom nu ikke så meget ud af disse anklager, og derfor er betegnelsen "pornograffælle" rimelig misvisende.

Værd at bemærke er dog, at da politet gik i gang med at gennemgå det beslaglagte kartotekmateriale, fandt de ud af, at de nøgenmodeller, som Axel og Elgil havde benyttet sig af, næsten alle var prostituerede og en del var mindreårige. De havde solgt sex til Axel og Elgils kunder. Politet optræder altså en større prostitutions-ring med mindreårige, i løbet af 1955-56 bliver i alt 297 mænd dømt for at have haft sex med personer under 18 år (den daværende aldersgrænse for homoseksuelle forhold) hhv. under 15 år. Ikke alle disse domme var et resultat af pornograffællen, men det var dog væsentligt flere end der f.eks. blev dømt for sådanne forhold året før (56 personer).

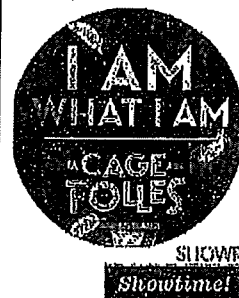
Med til Axel og Elgil Axlils eftermæle hører, at de også havde haft sex med et par af modellerne. De var da 17 år, en af dem under 15 år. De bliver dømt til hhv. 1 år og 18 måneders fængsel, i bogen "Axel Axlil - kæmpen for kærligheden", hævder Axel, at han var uskyldig - men at det var rigtigt nok, at Elgil havde haft sex med drengene. Han gør dog også opmærksom på, at han sommellder var sammen med nogen, der var under 18, og at han ikke tænkte på lovparagraffer, når han havde sex med andre.

Det er en vigtig del af historien, at politet i 1950'erne holdt skarpt øje med Forbundet af 1948 og i øvrigt gjorde meget ud af at chikanere homoseksuelle mænd, der havde sex på de offentlige toiletter. Hos politet og offentligheden var der en voksende bekymring for den udbredte mandlige prostitution, hvor også store drenge solgte sex til mænd. Man var bange for at disse unge ville blive homoseksuelle af sådanne kontakter, og at de ville slå ind på en kriminel løbebane.

Koblingen mellem homoseksualitet generelt og kriminalitet havde selvfølgelig ikke hold i virkeligheden, men rigtigt var det, at den daværende homoseksuelle subkultur var nært knyttet til mandlig prostitution. Samtidig havde man i 50'ernes bøsse miljø ikke noget nævneværdigt problem med mænd, der havde sex med mindreårige, være de nu under 18 eller under 15 år. Først i slutningen af 1960'erne begyndte miljøet en proces, hvor man i stigende grad distancerede sig fra sådanne homoseksuelle, der selv begynder at udvikle en særlig identitet som pædofile.

Politindsatsen mod Axel og Elgil Axlil var altså et resultat af samfundets negative syn på homoseksuelle. Samtidig viser det store

proud.dk/axel-axlil-legende-eller-skandale/

Kulturnyt lige i venen

1,4 k

Synes godt om

Læs PROUDI Magazine

Kultursulten? Se hvad der sker i Kulturkalenderen:

apr 2013

M	T	O	T	F	L	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Se hele kalenderen »

16/04/13

spar Nord

Axel Axgil - legende eller skandale? - PROUDI

enkefædre, at der må have været noget at komme efter i dele af homomiljøet, og at Axel og Eigil var dybt involverede i en mere eller mindre pædofil seksuallkultur.

Axel Axgil var et produkt af en anden tid og nogle andre normer end dem, som gælder blandt homoseksuelle i dag. Men det er dog også værd at fremhæve, at han i 1984 bliver voldsomt vred over, at den daværende pædofilgruppe (især pga. stærkt pres fra lesbiske) blev smidt ud af det daværende LBL. I protest herover melder Axel sig ind i pædofilforeningen som støttemedlem! Han giver i "Axel Axgil - kampen for kærligheden" udtryk for, at homoseksuelle skal være solidariske med andre seksuelle minoriteter, især når der er tale om homoseksuelle mænd. Axel hævder, at de pædofiles problemer med myndighederne ligner dem, som homoseksuelle tidligere havde, og han støtter deres krav om, at aldersgrænsen skal længere ned end den er i dag. Frem til sin død mente konet altså, at man bør kæmpe for homoseksuelle pædofiles rettigheder.

Var Axel Axgil sexkriminal? Ja, det var han, hvis man ser på den dom, han fik i 1955. Også efter gældende lovgivning i dag er det som bekendt kriminelt at have sex med en person, der er under 15 år. Det er også forbudt at købe sex af en person, der er mellem 15 og 18 år. Da de fleste af Axgils møder sandsynligt, at der har været tale om købesexforhold. Axels indædte forsvar for de pædofiler har efterfølgende har indset, at der kunne være noget problem forbundet med seksuelle for

Need Help ?

Alt i alt kan man pege på både stolte milepæle og knapt så glade bedrifter i Axgil-parrets liv og levned. Copenhagen Gay & Lesbian Chamber of Commerce uddeler hvert år en pris for den bedste offentlige debat. Axel Axgil var langt fra perfekt, Offline - Send os en besked, dette har været genstand for en del erliger ham på det groveste i dag. Det er historisk fakta, at Axel var repræsentant for en heldigvis forældet homoseksuel sekskultur, som lgbt-miljøerne i Danmark bør fastholde deres klare afstandtagen til efter min mening. Hans sympati med pædofili er ikke hele historien om ham, men bestemt et aspekt, der hører med.

Måske vil du også kunne lide ...

Tårnmænds hype	Livret er forkort til cøllibat	Hollandsk teenagetrans med oprejst panda	Nordens lesbiske Anna Pihl
----------------	--------------------------------	--	----------------------------

3 kommentarer

Peter says:

29. MARTS 2013

...det er så typisk for lgbt at når vi har en figur der bare træder lidt udover normale rammer så skal manden da ha sin egen bog, sit eget show, sin egen pris, sin egen cocktail, sin egen plade, sin egen merchandiseboks osv osv. For vi kan slet ikke få nok og vi lapper det i os og vil hellere end gerne ha proppet Axel ned i halsen.

Jeg er dræbende træt af at høre om manden. Ja han er historisk. Ja han har gjort noget, men gider jeg stå på hans plads, tænke Axel-tanker mens jeg glæder mig til hans show og til en eller anden får en tilformlet opfundet Axel-pris? Nej!

Lad nu Axel være Axel og glem alt om mulig støj der kan skabes. Hver gang man slår en prut, og den lugtar godt, skal man ikke ha sit eget show osv. Der må virkelig være mangel på frontfigurer i lgbt-miljøet siden man lærsår langhalm på den samme øh så lang tid indtil videre. København-ting?

Svar

Peter says:

29. MARTS 2013

Blaaah. Ret selv stavfejl/sløjfejl. Hvad er verdens mens alendige staveplade.

Svar

bs says:

6. APRIL 2013

Måske skulle du lige tjekke tingene op inden du skriver noget forkert!!!

Københavns Kommune har ikke opkaldt en plads efter Axel Axgil ved Vartov. Det arrangement den 23. februar du henviser til, var indvielsen af en tælertid på pladsen.

Det rigtige er, at navnet Axel Axgils Plads er et af de navne der er på tale, når pladsen senere skal skifte navn.

Og er vi ikke ved at være lidt trætte af at høre om hvad den eller den gjorde for 50-60 år siden. Jeg tror mange har gjort noget i en ung alder som de senere har fortrudt.

Så er det ikke ved at nævne sig en personforfølgelse?

Lad os se frem af.

16/04/13

spar nord

Axel Axgil - legende eller skandale? - PROUDI

Der er vigtigere ting her i livet

Svar

Deltag i debatten

Navn

E-mail

Website

Din kommentar

SEND KOMMENTAR

PROUDI Magazine på papir

PROUDI Magazine #10 - Mangfoldighed
39,50 kr

PROUDI Magazine #9 - Sex
39,50 kr

PROUDI Magazine #8 - Berlin
39,50 kr

Jeg vil snakke

Det må du dæleme også gerne! Vi har en hotlinechat nederst i højre hjørne, hvor du kan spørge den næsten-ajvidende Tine Kristensen til råds, hvis du leder efter en bestemt film eller i øvrigt har spørgsmål til PROUDI. Du er også altid velkommen til at sende os et par linjer via info@proud.dk.

Tweet tweet

X i kultkalenderen // Anne Linnet teaterkoncerten "Hvid Magi" spiller i Musikhuset Aarhus 30. maj - 2. Juni - <http://t.co/FQ0x5EHogX>

For Follow Friday I recommend Saturday. <http://t.co/ekgIW5gun>

Hjælp med at crowdfunde et nyt filmprojekt af manden bag Good Boys og Antarctica - <http://t.co/TpVUPjlmcs>

Din mail

Copyright PROUDI 2013
Powered by Wordpress, Design by Ugefrem

spar nord

ADVOKATFIRMAET
JON PALLE BUHL

PER HARDER ADVOKAT (H) SØREN JUUL ADVOKAT (H) THOMAS HØJLUND ADVOKAT (H)
PETER THRANE GRUBERT ADVOKAT (H) HD SUNE WESTRUP ADVOKAT (L) Mjur
RASMUS HOFFER NIELSEN ADVOKAT (H) HENRIK LØBGER ADVOKAT (L)
MORTEN BOE JAKOBSEN ADVOKAT (L) LL.M.

Spar Nord Bank A/S
Rådhuspladsen 75
1550 København V

Att.: Direktør Jan Kjær

6. august 2013
th/pdm
J. NR. 07101003

KOPI

Kære Jan,

Som aftalt, sender jeg vedlagt brev til Vejnavnenævnet. Jeg kommer og skrive under, når
I har printet brevet på bankens brevpapir.

Med venlig hilsen

Thomas Højlund

Vejnavnenævnet
Københavns Kommune
Teknik- og Miljøforvaltningen
Center for Byggeri
Njalsgade 13
Postboks 432
2300 København S.

6. august 2013
th/pdm
J. NR. 07101003

Att.: Formand Lars Weiss

Vedr.: Høring af Obel Ejendomme om navngivning af plads ud for Rådhuspladsen 75 og 77

Som lejer af lokaler i ejendommen Rådhuspladsen 75 har Spar Nord fra udlejereren C.W. Obel Ejendomme A/S modtaget kopi af kommunens skrivelse af 8. juli 2013 vedrørende navngivning af plads ud for Rådhuspladsen 75 og 77.

Jeg henviser indledningsvis til tidligere korrespondance mellem banken og Vejnavnenævnet.

I vinter var Vejnavnenævnets begrundelse:

"Vester Voldgade lever ikke op til de gældende regler om, at et vejnavn skal betegne et nærmere bestemt sammenhængende færdselsareal. Årsagen til at Vester Voldgade ikke lever op til reglerne er, at den adresse-mæssigt er delt op i to dele, fordi den "skæres igennem" af Rådhuspladsen. Hertil kommer, at ejendommene på det ovenfor viste vejstykke har adresse til Rådhuspladsen, selv om de ikke er beliggende ud til pladsen."

Nu er Vejnavnenævnets begrundelse:

"Formålet med at fastsætte vejnavne og adresser er ifølge adressebekendtgørelsens § 2 at gøre det let at finde vej. En adresse skal derfor afspejle den adgangsgivende vej til en given ejendom, bygning, indgangsdør m.v.

En del af de adresser der i dag er fastsat til Rådhuspladsen afspejler imidlertid ikke den adgangsgivende vej til de givne ejendomme. Adresserne er fastsat til Rådhuspladsen, men ejendommene har indgangsdøre ud til Vester Voldgade. Disse adresser er dermed ikke i overensstemmelse med gældende regler."

Som det tydeligt fremgår, ønsker Vejnavnenævnet med alle midler at gennemtvinge et oprindeligt ønske fra politiker Bondam om at hædre en person fra det homoseksuelle miljø.

Han – Bondam – havde blot en mere fornuftig tilgang til ønsket – nemlig at navnet skulle findes på en ny vej eller plads i nogle af de nye kvarterer, der opstod. Helt i overensstemmelse med reglerne.

Det Vejnavnenævnet nu ønsker at gennemføre, er at ændre navn på en eksisterende plads: Rådhuspladsen.

Nu som i vinter er der ikke hjemmel hertil.

I mit brev af 22. februar 2013 til Vejnavnenævnet anførte jeg bl.a.:

"Som det tydeligt fremgår af den medfølgende tegning, er der tale om, at den del af Rådhuspladsen, der altid har eksisteret og været placeret der, hvor den i henhold til tegningen ligger, nu ønskes tildelt et særskilt navn. Området har i en menneskealder været anvendt som parkeringsplads, men er nu omdannet til "pynteplads".

Omfanget af pladsen er ikke på nogen måde ændret, og den udgør stadig en del af Rådhuspladsen, og Vester Voldgade løber fortsat langs området.

...

Den foreslåede ændring opfylder ikke formålsbestemmelsen i ovennævnte bekendtgørelses § 1.

Såvel betegnelsen Rådhuspladsen (pladsen omkring Rådhuset) som betegnelsen Vester Voldgade (historisk betinget betegnelse for den gade, der løb langs Københavns vestlige vold) opfylder til punkt og prikke formålsbestemmelsen i bekendtgørelsen, hvad forslaget ikke gør."

I mit brev af 12. april 2013 til Vejnavnenævnet anførte jeg bl.a.:

"Der er ikke – som anført af navnet – tale om "navngivning på en central plads" i København. Der er tale om, at Vejnavnenævnet ønsker at ændre navn på en del af Rådhuspladsen - Danmarks fornemmeste plads.

Som nævnt i min første skrivelse, tilkommer det ikke en i historiske/tidsmæssig sammenhæng tilfældig sammensat politiske gruppering i Vejnavnenævnet (alene bestående af 4 personer) at ændre på danmarkshistorien og efter frit valg tildele pladser i København til de personer, det konkret siddende navn finder "beundringsværdige".

Skal borgere kunne forvente at skiftende politiske flertal på Københavns Rådhus f.eks. fjerner "Kongens Nytorv" og giver det navn efter en "beundringsværdig" minoritetsgruppe eller på tilsvarende vis at "Nyhavn", "Esplanaden" eller lignende gennem århundrede anvendte historiske navne på pladser og veje omdøbes efter et øjeblikkeligt politisk flertals luner.

Nej, selvfølgelig er retsstillingen ikke sådan, og den påtænkte navneændring af en del af Rådhuspladsen savner som nævnt fornøden hjemmel og kan derfor sidestilles med ekspropriation (uden hjemmel), idet konkrete ejere og lejere på Rådhuspladsen ikke skal tåle, hvad 4 politikere – der temporært sidder i Vejnavnenævnet – er kommet frem til.

Der er ikke tale om en ny plads eller ændring/etablering af vejforhold."

Intet af dette har ændret sig. Vejnavnenævnet har endog indskrænket sin begrundelse for navneændringen til alene at være et spørgsmål om at kunne "finde vej".

Man må sige, at det med at finde vej er gået meget godt de seneste par hundrede år – så mon ikke det går nogle år endnu.

---oooOOooo---

Derudover har Vejnavnenævnet foreslået navnet:

Hannah Bjarnhofs Plads.

Jeg skal henvise til:

Jan Monrad, Bagsiden af Ekstra Bladet den 11. juni 2013

Steffen Boesen, Politiken den 4. juni 2013

Jens Drejers blog den 6. juni 2013

Jesper Ørsted, radikale.net den 4. juni 2013

Jeg er enig med samtlige skribenter. Uden i detaljer at gentage indholdet af de glimrende artikler, må konklusionen være:

Hvad berettiger en ukendt B-skuespillerinde til at få en så fornem plads som Rådhuspladsen opkaldt efter sig andet end hendes seksualitet? Det må ikke være og ikke blive afgørende for navnetildeling, hvilken seksuel observans en person måtte være i besiddelse af.

Det har aldrig været meningen med vejnavnebekendtgørelsen, at et sådant forhold skulle inddrages.

Der er ganske enkelt ikke hjemmel til den foreslåede navneændring, hvorfor jeg skal anmode om, at Vejnavnenævnet indstiller sagen.

Med venlig hilsen
Spar Nord Bank, København

Thomas Højlund,
formand for Bankråd København

Øvrige bemærkninger

Kirsten Rasmussen Wegeland

Fra: Niels Arup Fischer [nielsarupfischer@gmail.com]
Sendt: 28. februar 2014 15:25
Til: TMFKP BU CBP Vejnavn
Emne: Regnbuepladsen.Indsigelse

Hermed vil jeg gerne gøre indsigelse mod omdøbning af dele af Rådhuspladsen til Regnbuepladsen. Min indsigelse er begrundet af følgende. For det første mener jeg det er en uskik at omdøbe eksisterende veje og pladser, det skaber usikkerhed for borgerne m.h.b. at finde vej i byen, det skaber irritation hos beboere som måske i årevis har beboet stedet og er glade for "deres gade". Dernæst mener jeg det er en skam at bruge det festlige navn Regnbuepladsen på et mørkt og trist hjørne i Rådhusårnets skygge. Navnet burde anvendes i et af byens nye kvarterer f.eks. Ørestad. Islands Brygge. Nordhavnen. Der er steder nok at tage af i disse år, her kunne navnet komme til sin ret, et sted hvor der er højt til himlen, udsigt til vand og natur og måske med chance for at se en virkelig regnbue i ny og næ. Venligst Niels Arup Fischer. Otto Mønstedsgade 1.1571

Øvrige bemærkninger

Kirsten Rasmussen Wegeland

Emne: SV: Navneforslag til pladsen ved Rådhuset.

Fra: Peter Hyldekjær [<mailto:ph@dis.dk>]

Sendt: 3. marts 2014 10:38

Til: TMFKP BA

Emne: Navneforslag til pladsen ved Rådhuset.

Måske har man lagt sig fast på Regnbuepladsen, men et aktuelt forslag kunne være
Nelson Mandela Pladsen
Med venlig hilsen

Peter Hyldekjær
Head Librarian

Direct +45 3376 5475

Cell +45 29924296

ph@dis.dk

DIS · Danish Institute for Study Abroad

Since 1959 · www.disabroad.org

Vestergade 7 · DK 1456 Copenhagen K · Denmark

Phone +45 3311 0144 · frontdesk@dis.dk

